

Sygn. akt IX Ka 467 / 13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska / spr /

Sędziowie - SO Lech Gutkowski

- SO Mirosław Wiśniewski

Protokolant - st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 roku

sprawy **S. P.**

oskarżonego z art. 244 kk i art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 17 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 636 / 12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że z podstawy prawnej skazania eliminuje przepisy art. 244 kk i art. 11 § 2 kk, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary eliminuje przepis art. 11 § 3 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa / Sądu Rejonowego w Brodnicy / na rzecz adwokata M. Z. kwoty: 516,60,-zł. / pięciuset szesnastu złotych i sześćdziesięciu groszy / brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 108,- / stu ośmiu / zł. tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę odwoławczą;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 467/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy S. P. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 244 kk w zw. z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 178a § 4 kk sąd wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesił warunkowo na pięcioletni okres próby oddając go w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat.

Na podstawie art. 49 § 2 kk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200,- zł.

Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Ponadto sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. G. kwotę 180,- zł. wraz z należną stawką podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przygotowawczym, jak również kwotę 432,- zł. wraz z należną stawką podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu przed sądem.

Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, a wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł **prokurator** zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk polegającą na jego błędnym zastosowaniu w kwalifikacji prawnej czynu obok przepisów art. 178a § 1 i 4 kk w sytuacji, gdy przepis art. 178a § 4 kk stanowi typ kwalifikowany czynów z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk wobec czego warunki do zastosowania kwalifikacji prawnej czynu z art. 244 kk i art. 11 § 2 kk nie zachodzą.

Powołując się wskazany wyżej zarzut prokurator wnosił o zmianę punktu I zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, natomiast w pozostałym zakresie wnosił o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie czynionych rozważań należy wskazać, iż problematyka związana ze stosowaniem kumulatywnej kwalifikacji prawnej art. 178a § 4 kk oraz art. 244 kk była analizowana przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 roku – sygn. akt I KZP 20/2011 (Biuletyn SN 2012/1). Sąd Najwyższy stwierdził, co też zostało podniesione

w treści złożonego środka odwoławczego, iż brak jest podstaw do przyjmowania kumulatywnej kwalifikacji prawnej art. 178a § 4 kk w zw. z art. 244 kk, gdyż powołany art. 178a § 4 kk stanowi typ kwalifikowany zarówno w stosunku do czynu opisanego w art. 178a § 1 kk jak również art. 244 kk. Z powyższego wynika, iż przyjęcie kwalifikacji z art. 178a § 4 kk wyłącza konieczność powoływania art. 244 kk na zasadzie konsumpcji. Porównanie treści powołanych regulacji pozwala przyjąć, iż treść art. 178a § 4 kk zarazem w pełni oddaje treść art. 244 kk. Należy również wskazać na niejednorodny charakter art. 178a § 4 kk, gdyż z jednej strony wprowadza zaostrzenie odpowiedzialności karnej (recydywa w zakresie przestępstw komunikacyjnych) z drugiej jednak strony stanowi typ kwalifikowany czynu zabronionego wprowadzając dodatkowe – względem art. 178a § 1 kk, znamiona w opisie czynu zabronionego.

Konsekwencją przyjęcia powyżej wskazanego stanowiska była zmiana punktu I zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 244 kk i art. 11 § 2 kk, natomiast z podstawy prawnej wymiaru kary wyeliminowano regulację art. 11 § 3 kk.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, gdyż nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiące podstawę jego uchylecia, bądź zmiany ponad granice zaskarżenia wskazane we wniesionym środku odwoławczym.

Sąd Okręgowy działając na podstawie § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził na rzecz adwokata M. Z. kwotę 420,- zł powiększoną o stawkę podatku VAT – tj. 516,60 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt 2 kpk w zw. z § 2 pkt 1 lit. b Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27 poz. 271) dokonał zwrotu obrońcy udokumentowanych kosztów dojazdu w wysokości 108,- zł.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia, a wydatkami poniesionymi w toku postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa. W ocenie Sądu Okręgowego za powyższym rozstrzygnięciem przemawiają względy słuszności, gdyż postępowanie odwoławcze stanowiło konsekwencję błędu sądu pierwszej instancji, co też skutkowało zmianą wyroku.